

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому Одеського ордена Трудового Червоного Прапора державного університету ім. І. І. Мечникова

НАУКОВІ КАДРИ

ЖИТТЯ УНІВЕРСИТЕТУ

ЗІРКОВИЙ ЧАС ОБСЕРВАТОРІЇ

Наша астрономічна обсерваторія відзначає сторіччя свого існування. А сто років у вимірюваннях, якими звикли оперувати астрономи, — всього лише мітв. Адже вчені спостерігають зірки, світло яких йде сотні років. Та її сама астрономія — одна з найстаріших наук. Але за сто років, які йснують Одеська астрономічна обсерваторія, вона стала одним з провідних наукових центрів країни, пройшла шлях від малопомітної точки до зірки першої величини, її період існування і розвиток подібний яскравим спалахом в історії вітчизняної науки.

Сторіччя — своєрідний зірковий час, свято астрономії. І ім'я директора обсерваторії члена-кореспондента АН УРСР професора Володимира Платоновича Цесевича відоме у всьому світі, по його книжках вчаться студенти, його таблиці для визначення орбіт затемнених зірок є у кожного дослідника Всеесвіту.

Нешодавно за невтомну працю В. П. Цесевича нагороджено ор-

деном Трудового Червоного Прапора.

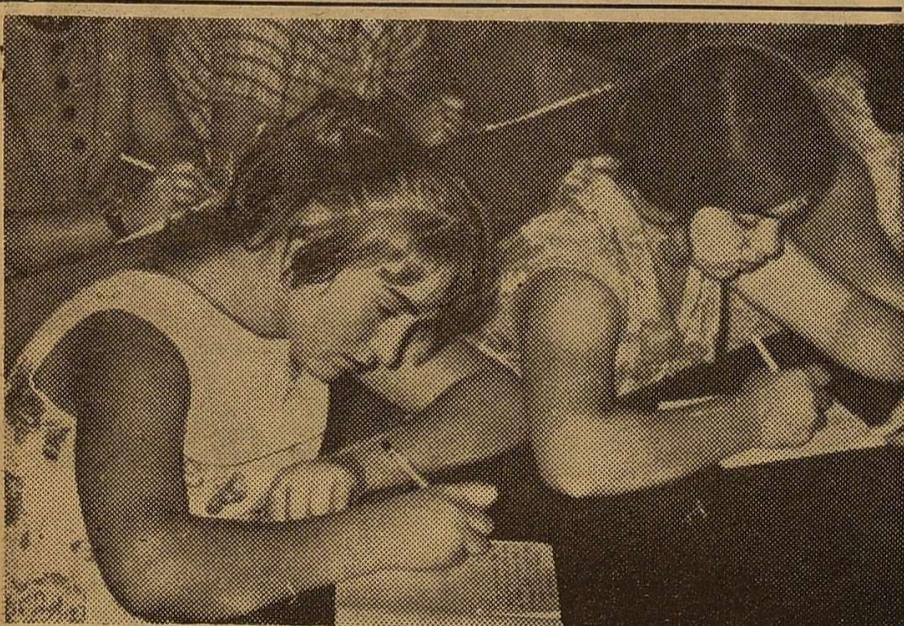
27 вересня в нашому університеті відкриється ювілейне засідання Астрономічної Ради АН СРСР, на якому відмічатиметься ювілей обсерваторії.

Нині наш астрономічний центр — велика установа. В її «волонтерії» входять філіал у Маяках, приміські спостережні станції в Крижанівці і Ботанічному саду нашого вузу.

Спостережна база в с. Маяках перетворилася в солідну обсерваторію, оснащена новими інструментами.

Наша обсерваторія може піша-
ти, що в ній працювали такі вчені, як засновник її теоретик Л. Ф. Беркович, О. К. Кононович, О. Я. Орлов, К. Д. Покровський та ряд інших вчених.

Сьогодні співробітники обсерваторії сповнені нових планів, які належить вирішити у майбутньому. Колектив університету бажає ім у цьому великих успіхів.

На першому філологічному йдуть заняття.

Фото В. КАМИНСЬКОГО.

ОФІЦІЙНИЙ ВІДДІЛ

Грамота міністерства

Наказом по університету від 8 вересня ц. р. доведено до відому усіх кафедр природничих факультетів, наукових установ та проблемних лабораторій вузу витяг з наказу Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти УРСР про нагородження та преміювання учасників виставок, присвячених ХХІV з'їздові КПРС. В наказі міністра говориться, що велика робота, проведена вузами республіки по організації показу їх досягнень в Головному павільоні, павільонах «Наука» та галузевих, одержала високу оцінку Політбюро ЦК КП України та делегатів ХХІV з'їзду.

За активну участь в організації показу досягнень вузу на виставках Москви і Києва, присвячених ХХІV з'їзду КПРС, наш університет нагороджено грамотою МВССО УРСР, а старшому науковому співробітнику кафедри органічної хімії Л. Я. Глинській оголошено подяку та видано грошову премію.

РІК ВИДАННЯ

XXXVII

№ 24 (1044)

24 ВЕРЕСНЯ

1971 р.

Ціна 2 коп.

Дошка ПОШАНИ

Рішенням парткому, ректорату та комітету ЛКСМУ зано-
сяться на Дошку пошани газети «За наукові кадри»:

Студенти юридичного факультету, які працюють в колгос-
пі ім. Чапаєва Комінтернівського району, Б. Силкіна (3-й курс),
яка виконує понад дві норми на збиральні винограду; П. Му-
зиченко та В. Хамцов, які перевиконують денні норми.

Студенти механіко-математичного факультету, що пра-
цюють в колгоспі ім. Суворова Комінтернівського району: Т. Шев-
ченко (3-й курс), Л. Жухевич та В. Климюк (2-й курс).

Студенти другого курсу філологічного факультету, що пра-
цюють в колгоспі ім. Мічуріна Комінтернівського району:
В. Шкодовська, С. Найденко, А. Мережко, Г. Потрибаєва.

За сумлінну працю на Комінтернівській птахофабриці зано-
сяться на Дошку пошани газети загін Л. Кравченко (3-й курс
фізичного факультету).

А ПОКИ — РОБОТА

Після півгодинного шляху від залізничної станції Кремін-
дівка ми прибули на місце ро-
боти. Двоповерхові будинки,
асфальтовані вулиці. Це — Ко-
мінтернівська птахофабрика, ос-
нащена новітньою технікою
господарства.

Розпочалось розселення,
правда, після годинного чекан-
ня під дощем. «Ну нічого, —
думали ми, — напевне, це не
найстрашніше». Але виявилось,
що це їй було «найстрашніше»,
бо потім діла пішли, на подив
наш, добре. Дехто навіть зра-
зу одержав роботу. А через
день вже працювали всі. Хто
чистив кукурудзу, хто будував
курятник, хто забивав ящики.
Взагалі, все вийшло дуже не-
погано: в клубі є бібліотека і
спортивний зал, любителі теат-
ру примкнули до драмгуртка.
А сам клуб! Такі будові мо-
же позаздрити навіть місто:
красива, добротна.

Правда, майже не припиня-
ються дощі, які знижують на-
шу продуктивність на очистці
кукурудзи. Але нічого, ми спов-
нені ентузіазму. Так, ми при-
хали сюди не тільки працювати.
Адже ми студенти універ-
ситету. Організовуємо зустрічі
з футболом, будуть прочитані
лекції, а наші таланти прояв-
лять себе на клубній сцені. А
поки що нас чекає робота...

В. ТИТОВ,
комсорг четвертого курсу
фізичного факультету.

На підбиранні кукурудзяних
початків студенти третього
курсу фізичного факультету.

Фото В. ВАВЕРКА,
студента фізичного
факультету.

В Іванівському районі є велике
село — Червонознам'янка, в якому
живуть болгари, українці, росіяни.
Жителі цього села дружно
працюють у колгоспі «Дружба
народів». Колгосп цей — багато-
галузеве господарство. 1100 кол-
госпінків працюють на його ла-
нах, на тваринницьких фермах та
в різних бригадах. І все ж робо-
чих рук не вистачає. Допомогти
колгоспникам зібрали багатий
цикличний урожай і приїхали
студенти IV курсу українського
відділення філологічного факуль-
тету.

Автор цих рядків за доручен-
ням групи народного контролю
університету 15-го вересня побув-
ав у цьому колгоспі, щоб озна-
йомитись з умовами роботи сту-
дентів. О десятій годині ранку
відбулася зустріч із секретарем
партикому Степаном Григоровичем
Друмовим.

— Ніяких особливих претензій
до студентів правління колгоспу
не має. Ми тільки шкодуємо, що
до нас приїхало тільки 40 студен-
тів, а ми могли прийняти ще сто,
— заявив секретар парткому.

Перші дні студенти зирали по-
мідори. Всі не тільки виконували
денні норми, а й перевиконували
їх. Так, студенти В. Горбач, З. Опацька, Л. Продан та бригада з
дев'яти осіб, очолювана комуніст-
кою В. Богат, виконували по дві
дennі норми.

З 13-го вересня почали зби-
рати виноград. І ось ми з секре-
тарем парткому у виноградарській
бригаді. Настрій у студенток ба-
дьорий. Тут же на полі відбулась

А. МОСКАЛЕНКО,
член бюро групи народного
контролю університету.

РУКИ ПРОСЯТЬСЯ ДО РОБОТИ

Дощі, дощі... Холодний осінній вітер весь час гонить темно-сірі хмари, а щодальше то гірше, не має жодного просвіту серед густих брів неба. І дощ не видає. Тільки стихне трохи, розсіється мороссю, затайтесь на годинку, немов набираючи сил, а потім знову примане, блискавка проріже навскрізь товстий пласт хмар — і вже злива обрушиться на землю, яка навіть не встигає пiti волового.

І не віриться, що тільки вчора ласково гріло по-літньому тепле сонце, наповнюючи повітря тим розсіяним світлом, яке бувава тільки восени, а душу — якоюсь солодкою травовою, чеканням чогось радісного і бадьорого...

Не віриться, що тільки-но вчора машина хутко долала відстань і рівна ґрунтовка м'яко стелилася під колесами.

...У селищі Зоря Комінтернівської птахофабрики, де розташувалися фізики, на дощі оголошень у коридорі — хроніка життя студентів. Вивішено рішення загальних зборів загону. В ньому відзначена сумлінна праця бригади, яку очолює Л. Кравченко. Бригаді присуджено перше місце. Друге місце посіла бригада С. Каїма. На загальних зборах вирішено вважати девізом у житті загону: один за всіх, всі за одного! Але це ще не значить, що вільно живеться порушникам дисципліни. Ні в якому разі. На тій же дощі — рішення про оголошення догани по загону К. Сафронову і про те, що зінімається по п'ятій частині норми тим, хто спізнився на роботу.

Самих фізиків зустріли в полі. Був обід. Розташувалися у посадці, зі сміхом, жартами обід здається ще смачнішим. Нам повезло: дорогою зустріли директора птахофабрики. Якщо є претензії, можна зразу вирішити. Ні, особливих претензій нема. Були спочатку, і не дуже швидко усунули недоліки, а тепер, здається, немає. І у директора немає претензій до студентів. Усе гаразд, старанно трудяться на підбіранні кукурудзи, у пташниках, на фермах. Робітники птахофабрики задоволені роботою студентів. Приємно, що в цьому році фізики працюють значно краще.

А за обідом поспішають. Начебто відчувають «шостим чуттям», що завтра погода не даст можливості вийти у поле. Швидко заповнюється прицеп — і вже йде степовим шляхом, усіяним кукурудзяним лушпинням з початків повна до країв машина.

А в колгоспі імені Суворова

КОМІТЕРНОВО. ШТАБ КЕРІВНИЦТВА СІЛЬГОСПРОБОТОМАМИ

студенти-математики зайняті очисткою кукурудзи на гармані. Троє неподалік вже завантажують прохрільну кукурудзотеребілку. Жовті зерна, мов іскри, вилітають іноді далеко в бік, не бажаючи спокійно складатися у загальну купу. Таке буває, коли хлопці на хвиліну відриваються від машини і не встигають заповнити її пашу. І тут задоволені студентами. «Молодці» — кажуть керівники господарства.

... Вздовж рядків іде машина із спеціально пристосованим металевим кузовом у вигляді чану. На одному з бортів чітко виведено крейдою: «Вино колгоспу Чапаєва». Хутко, з вправністю, набутою за ці дні, працюють руки, відшукуючи виноградні грона. Одна за одною повні корзини відшукуються у чан-кузові. Росте купка на очах, все більше і більше винограду, зібраниого юристами, надходить на переробні пункти колгоспу імені Чапаєва. Тому й такий жартівливий напис з'явився на борту машини. Так, юристи жаряють. І з жартами, сміхом перевиконують норми. Богдана Сіліна, яку вирішено занести на Дошку Пошани, зібрали в день 60 відер винограду при нормі 34. По 50 відер зібрали другокурсник Музиченко та третьокурсник Хамцов. Понад 40 відер — подружжя Харитоновичів, Кашапова, Немченко, Оникіко, Курочки, Спиридонова, Пастернак, Галушки.

Дуже приємно чути про успіхи, досягнення наших студентів, сумлінну працю їх, чути жарти. Але іноді не до жартів.

От проти прізвищ стоять цифри 14, 15, 16. Це теж кількість відер, зібраних за день. Так, є такі. Буває, що одразу важко увійти у ритм з незвички. Буває. Але нічим не вправдати лінощі, заразумість, чванство, зневагу до колективу, які ще іноді проявляються в окремих студентів.

На жаль, трапилося це серед юристів. Тепер вже колишній студент Єфіменко «со товарищи» вірішили, що умови, в яких живуть всі, несумісні з їх високим інтелектом, робота на ланах — не для них. Ім подавай окрему квар-

тиру з телевізором. На зауваження товаришів відповідали ці «молодці» грубо. Особливо відзначався своєю поведінкою Єфіменко. Коли всі працювали, він демонстративно пішов читати «Щит і меч». Всілякі педагогічні заходи не вплинули на нього. І тоді... Алі надало слово стінгазеті (до речі, дуже цікавої, гострої, зробленої на високому ідейному і художньому рівні) «На колгоспному гармані».

«Я развиваю интеллект. До помидор мне дела нет», — Сказав Єфіменко, коли Простилися с нами навсегда! И не помог ни щит, ни меч. Тому, в ком совесть дала течь. Так, рішенням загальних зборів Єфіменка позбавлено звання студента Одеського університету. Ректорат підтримав рішення колективу юристів. Єфіменка виключено з університету. Дуже добре, що колектив виявився досить сильним, спроможним справитися з таким, як Єфіменко.

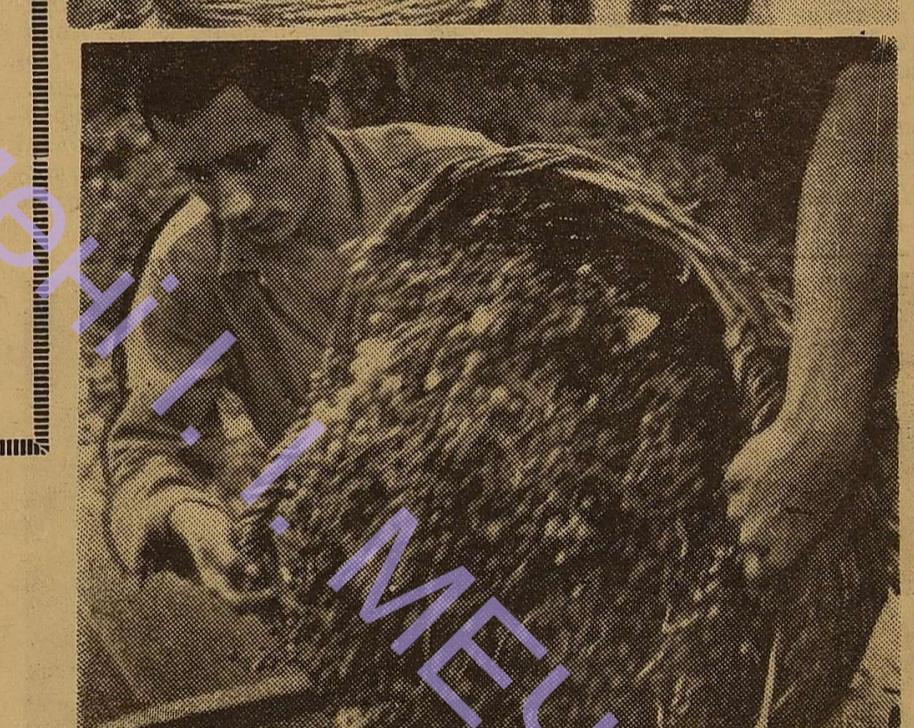
Така «хірургічна операція» вплинула на всіх, хто мав скількість до таких «хвороб».

В колгоспі імені Мічуріна філологи працюють на підборці та очистці кукурудзи. Добре працюють дівчата! Дві норми тут далеко не рекорд. Тільки от погода...

Що ж до погоди. Вона не дає у повну силу розвернутись. Останні дні вона й зовсім не дає зможи працювати. А сидячи у вимушенні бездіяльності, студенти важко зігжають. Руки просяться до роботи. А не можна. Вечорами звучать пісні, готовуються номери художньої самодіяльності, ведуться бесіди з місцевими жителями. Не сидять без діла викладачі. Крім вирішення організаційних питань, вони проводять чималу виховну роботу, виступають з лекціями. Завідуючий кафедрою економічної географії доцент Д. І. Богуненко, наприклад, за короткий строк перебування студентів у колгоспі прочитав лекції для фізиків на Комінтернівській птахофабриці, для робітників культпросвіти в Іванівці, для партактиву райцентру Комінтернівської птахофабрики, для семінарів голів і секретарів селищних Рад депутатів трудачих в Сичавці, для робітників Ново-Миколаївської птахофабрики тощо.

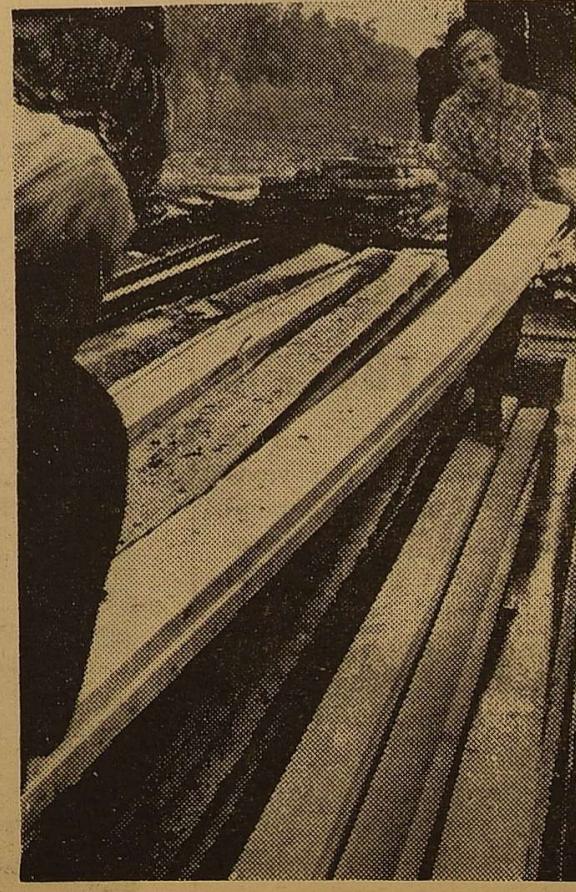
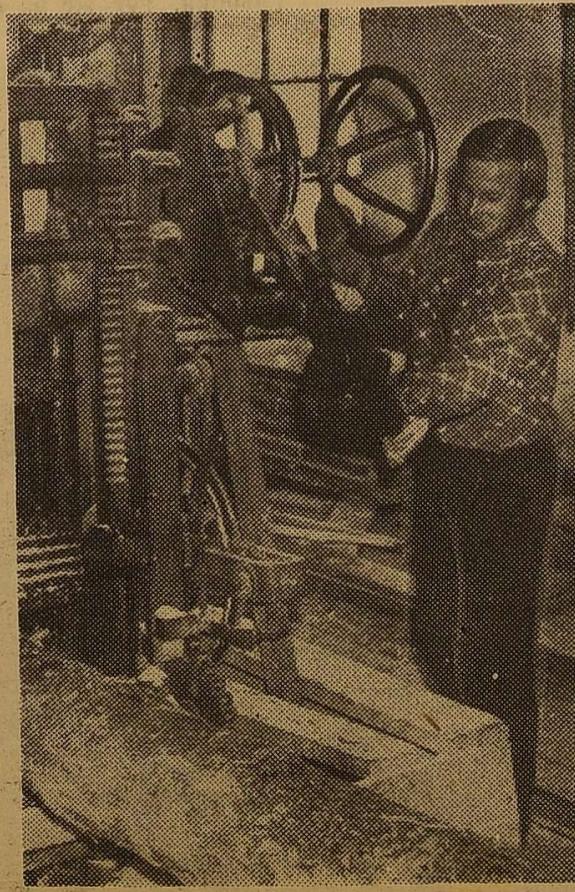
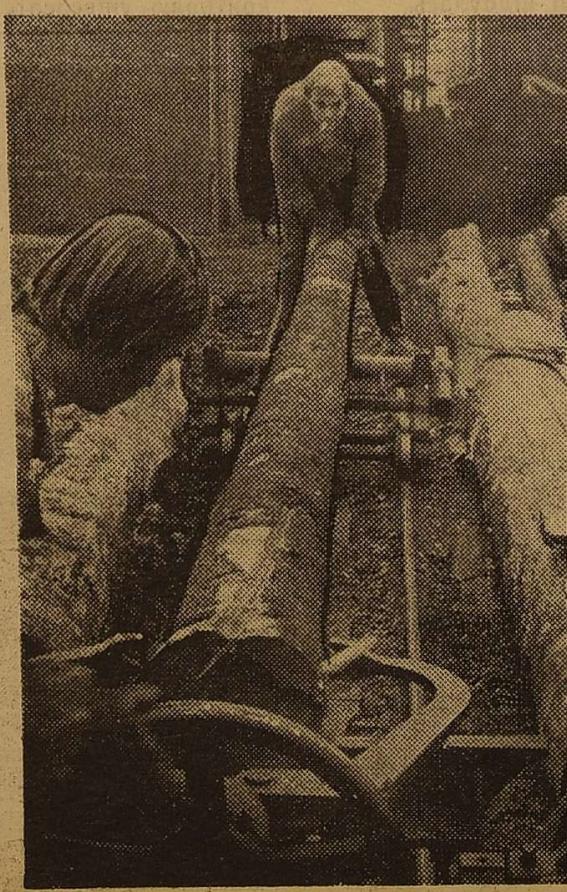
Коли дописувався цей матеріал, сонце, нарешті, пробило ваккі хмари і досягло своїм промінням землі. Випогодюється. Це значить, що робота триває. Сили, відновлені під час вимушеної перерви, знайдуть своє застосування і покажуть, на що здатні студенти.

Наш кор.

СТОП-КАДР „ЗНК“

Фоторепортаж спеціального кореспондента з колгоспних ланів
Комінтернівського району

Ф. Гоманай та С. Жухров з третього курсу факультету романо-германської філології (іспанське відділення) попрохали керівництво колгоспу ім. Дзережинського, щоб їх послали на пилораму — одну з важких ділянок роботи. Іх прохання задоволили. На знімках ви бачите хлопців під час роботи на пилорамі: заготовка колод, обробка на верстаті та складання готової продукції (зліва).

На знімках угорі — процес збирання винограду студентами хімічного факультету (згори вниз): жодного грона не застосується на кущі; тепер треба зважити; з малих корзин велика купа.

Фоторепортаж
В. КАМИНСЬКОГО.

Наша спеціальність— бетонники

...Збори почалися задовго до від'їзду в Угорщину. Хотіли підтримати честь нашого однорічного університету, не осоромитись. Тому й була підготовлена футбольна команда в скороченому варіанті (в загоні всього восьмеро хлопців), невеличкий хор. Бігали по місту, шукаючи сувеніри. Купували інструмент: пензлі, фарби, ватман для плакатів. Фізик Володимир Скринський за прискореною програмою вчився грати на семиструнній гітарі. У бійців загону літні екзамени змінювалися співками та позачерговими зборами.

Нарешті, на сувору форму захисного кольору були нашиті емблеми з білим пароплавом і назвою загону «Одеса». На цьому збори закінчилися. Останніми на вокзал прибігли троє студентів, які складали екзамени в день від'їзду.

На світанку 3 липня ми прибули до Сегеду. Г'яте за величину місто Угорщини — стотисячний Сегед щойно просипався. М'яко йшли елегантні «Ікаруси», весело перегукувалися трамвай.

Перше проміння сонця пробігло по струнковому собору. На площі перед ним — ажурні металеві конструкції багатотисячного амфітеатру. На старій площі Сегеда на відкритому повітрі щорічно проводиться музичний фестиваль. В репертуарі цього року — опера «Борис Годунов», балет «Спартак», твори угорського національного мистецтва, італійська опера.

МОЛОДЦІ!

Три студентських будівельних загони (160 чоловік) працювали в нашому селищі. Це загони «Горизонт-1», «Голубий факел» і «Гренада». Приїхали вони якось непомітно, але зразу і гаряче взялися за діло: заскляли фундамент семи дво-квартирних будиночків, ходильника, овочесховища та інших об'єктів.

Але не тільки добре працювати вміють наші студенти. Вони вміють культурно, з великою користю для оточуючих відповідати. Наприклад, 18 липня вони провели з місцевими спортсменами товариські зустрічі з волейболом і футболом.

Змагання між студентами і нашою молоддю не раз проводилися в селищі. А щоб залишити після себе добру пам'ять, бійці СБЗ, як символ дружби з місцевою молоддю, виришили до від'їзду спорудити на громадських засадах центральний спортивний комплекс.

Однак в наших спільніх планах на літо, крім спортивних змагань, проведено чимало інших не менш цікавих заходів. Так, на День будівельника ми разом з студентами виступили з концертом і з показовими змаганнями з боксу і самбо. Крім того, проведено «Вогник», на якому студенти поділилися з молоддю селища враженнями про свої професії. Не раз виступали вони перед населенням з лекціями.

Ю. РИЖОВ,
секретар комсомольської
організації Комсомольського
ліспромгоспу Тюменської
області.
(газета «Путь Октября»).

ДРУЖНЕ ТЕПЛО СТУДЕНТСЬКИХ РУК

Через день після приїзду хлопців нашого загону відвезли на місце нашої роботи — домобудівний комбінат міста Сегеда.

Комбінат — велике сучасне підприємство, побудоване при технічному сприянні СРСР. Наша спеціальність — бетонники. Місце роботи — відкритий майданчик. Температура висока. Робочий день — дев'ять з половиною годин при двох вихідних дінях. Виконання плану — 115—120 процентів. Насграй бадьорий. Засмагли всі чудово. Форма одягу — літня. Найкращий бетонник — студент п'ятого курсу хімічного факультету — О. Кириюкін.

Робота наших дівчат почалася з паприки — салатного перцю, без якого в Угорщині не обходиться жоден сніданок. Об'єднана одесько-львівсько-сегедська жіноча бригада дружно і дбайліво вирощувала традиційну угорську паприку в кооперативі «Тиса-Сегед». Якось у суботу бригада бетонників поїхала в кооператив допомогти нашим дівчатам. За дві години ми закінчили роботу. Потім — веселе купання в Тисі і смачний обід у сільській ідаліні.

Так ми «освоювались». Вечорами довго не виходили після: російські, українські, угорські. Вечори дружби — скільки їх було! Зустрічі з угорськими студентами й будівельниками комбінату, з молоддю заводу «Саламі», з школлярами випускних класів, які вивчають російську мову на під-

готовчих курсах. Й, нарешті, — дружня зустріч з футболом між радянськими та угорськими студентами. Закінчилася вона бойовою ніччю.

Знайомство з столицею Угорщини тривало три дні. Тільки три дні! За цей час ми побували майже скрізь. Буда і Пешт, готична витонченість приміщення парламенту і вневіна краса національної галереї, органна музика й скарби національного музею, гамір вулиць і тиша парків.

На світанку 4 серпня крики «Ура!» і аллюдисменти розірвали ранкову тишку. Експрес «Тиса» піретнув державний кордон СРСР.

Результат нашого перебування в Угорщині — найкращий виробіток серед усіх СБЗ, які працювали з нами на комбінаті і в кооперації. Тепер бетонні плити, зроблені нашими руками, складові частини майбутніх сегедських будинків, довго ще випромінюватимуть дружне тепло наших рук.

О. ЧАЙКОВСЬКИЙ,
комісар СБЗ «Одеса».

1. Угорщина. Сегед. Одесити під час роботи (зліва направо): М. Березинський, О. Кириюкін, В. Лазаренко, В. Букін, В. Скринський, О. Могиленко.

2. Покладання квітів до пам'ятника радянських воїнів в Сегеді.

БОРАТОК — ЗНАЧИТЬ ДРУЗІ

До приїзду загону з Угорщини ми готувались почали заєдні, що як тільки уклали договір про обмін студентськими будівельними загонами. Після зустрічі на вокзалі угорські друзі разом з нашими студентами ознайомилися з містом. А потім — трудові дні...

Угорський загон працював разом з нашими студентами на будівництві університетських об'єктів. Було дуже жарко, однак це не заважало виконувати взяті зобов'язання.

Після напруженого робочого дня наші угорські друзі знайомилися з театрами міста, його пам'ятними місцями. Члени студзагону Сегедського університету зустрілись з секретарем об'єкту ЛКСМУ Сергієм Бойченко, завідувачем студвідділу об'єкту ЛКСМУ Василем Болденко. При зустрічі обмінялись думками про організацію праці та відпочинку, доцільність таких поїздок.

Члени СБЗ відвідали музей університету. Іх привів ректор професор О. В. Богатський, який коротко розповів про наш вуз, його сьогоднішнє життя і плани на майбутнє. Угорським гостям були вручені сувеніри.

Три трудових тижні пролетіли швидко. Задоволені були наші друзі й піздками до спортивних таборів в Чорноморку та на Кароліно-Бугаз. І, звичайно ж, незабутня поїздка до Ялти.

Біосніжний теплоход «Александр Нахимов» відійшов від причалу Одеського порту. А на ранок наступного дня ми були біля берегів Криму. Угорські студенти познайомилися з пам'ятками Криму: Нікітським садом, підвісною дорогою і Аю-Даг, знаменитими погребами Масандри. Потім була чудова поїздка на тролейбусі до Симферополя.

І прощання. Воно завжди трохи сумне. Шкода розлучатися з друзями. І тут, на вокзалі, перекладачів не потрібно було, мова дружби була зрозумілою всім.

Останній гудок — і поїзд почав набирати швидкість...

М. БУДЯНСЬКИЙ.

Угорські студенти працюють на будівництві нового корпусу університету.

Фото В. ВАВЕРКА,
студента фізичного
факультету.

В СТЕПАХ КАЗАХСТАНУ...

— Це справді захоплююче видовище: на багато кілометрів — безмежний степ, степ... А на горизонті — низка комбайнів. Вони пливуть, начебто не торкаючись землі, у куяви, що розмиває, мов акварель, густе полум'я кривавого, величезного заходу. І таке охоплює почуття могутності, принадлежності до віку великої техніки, що перемагає найдовші простори!

Так почав свою розповідь про роботу студентського загону нашого університету у Казахстані комісар Віктор Глебов, якого ми запросили до редакції, щоб поділитися своїми враженнями про комсомольські діла студентів на цілинних землях.

— Взагалі було нелегко, якщо сказати правду. Для нас, бійців студзагону ціліна асоціювалася з труднощами, романтикою перших палаток, безмежними полями. І все це було. Але є там і велике, добре розвинене господарство, якіх чимало на Україні. І не так вже не схоже все це на наші краї. Хіба що зелені малувато, і трохи жаркіше, ніж у нас.

— Віктор, а що особливо запам'яталося?

— Свіжі в пам'яті і перший за-

битий шлях, і перша покладені під кінець всі стали такими «графотями», що хоч роби комплексні бригади. Всі навчилися суміжним професіям.

— Що можна сказати про колектив загону?

— Колектив підібрався дуже хороший. У роботі головним було: шукай! Тобто, до всього підходили творчо, намагалися зробити діло «на совість», якість — головна вимога. Хай краче обсяг робіт буде меншим, але ю не могли допустити докорів на адресу студзагону свого університету. Робітники, і керівництво радгоспу імені Атлінсаріна Камшишинського району, де ми працювали, відзначили, що якість робіт — найвища за всі роки, що там працювали загони.

— Але ж ви не тільки працювали. Які стосунки встановилися з місцевою молоддю? Які культурні заходи нарахунку одеситів?

— Культурна робота почалася сразу ж по приїзді. Нас зустріла величезна афіша, яка сповіщала про футбольний матч. Довелось з «ходу» йти у бій. Ми не перемогли, гра закінчилася унічию. Але самий факт говорить, що на нас чекали.

ВРАЖЕНИ ЩЕДРИМ КРАЄМ

Цього літа ми вирішили поїхати разом з радянськими друзями на новобудову Казахстану. Чотири дні шляху до місця роботи були сповнені новими враженнями. Ми пересікли величезний відстань, побачили Дніпро, Волгу, Урал. І, нарешті, — радгосп ім. Алтінсаріна Кустанайської області, місце нашої роботи.

Тепло і радісно зустрічали нас місцеві жителі. Звичайно,

спочатку, нам було нелегко. Особливо в перші дні. Невистачало досвіду і не встигли ще звінити до 40-градусної жарі сухих з пілюкою вітров.

Головний девіз роботи — темп. І ми намагалися не падати духом перед труднощами, робити все якомога швидше і краще. У вільний час ходили в кіно, брали участь в репетиціях нашого ансамблю художньої самодіяльності. Виступа-

ли на районному фестивалі студентської самодіяльності.

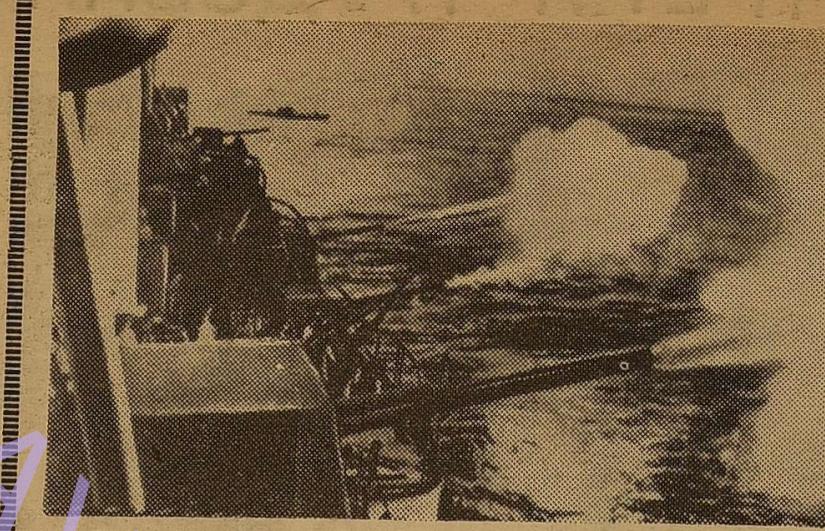
З радістю прийняли ми запрошення в гості казахської сім'ї. Ми познайомилися з традиціями народу, нас вгостили національними блюдами.

Швидко пройшли вісім тижнів роботи. Настав прощальний вечір. Представники радгоспу тепло подякували загін за допомогу в будівництві.

Іхали ми з казахських степів

з хорошим настроєм, вражені щедрим безмежним краєм, гостинністю численних друзів. І ми закликаємо всіх студентів-іноземців: хто не боїться труднощів і роботи, нехай в майбутньому році візьме участь в будзагонах комсомолу, щоб своєю працею допомогти раянській країні на ударних будовах.

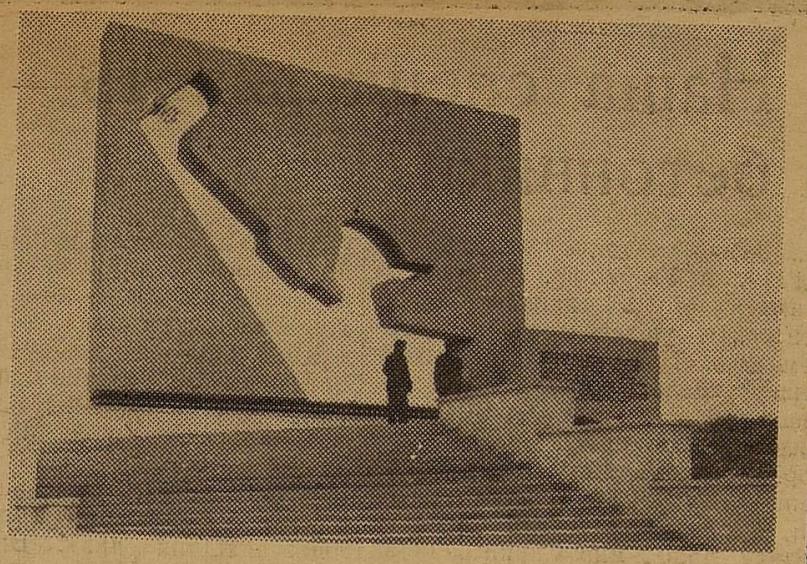
Д. ВУНДЕРЛІХ, Д. ТАУБЕРТ, Р. РІХТЕР, Г. ФЕРСТЕР, студенти хімічного факультету.

22 вересня кораблі Чорноморського флоту висадили десант в районі села Григорівки і на-несли контрудар по фашистських загарбниках.

На фото зліва: під час висадки десанту (фото часу оборони Одеси); справа — на місці ви-садки десанту споруджено меморіальну стелу на честь герой-десантників.

Фото В. ШИШИНА.

З музеїної практики НЕ ТОЙ ТЕПЕР МИРГОРОД...

— Не той тепер Миргород, — сказала Таня Бондаренко, дивіться на синє озеро, по якому пливли білі лебеді. Коли хали сюди, багато згадували про знамениту миргородську калюжу, про веселі сорочинський ярмарок і чарівні вечори на хуторі поблизу Диканьки. Але час невпізнанно змінив вигляд краю, де колись жили і діяли герой гоголівських творів. І студенти-філологи, які проходили тут літній музейну практику, мали змогу переконатися в цьому.

Згадку про минуле цих місць, які були описані в оповіданнях повістях М. Гоголя, можна о почути лише в сорочинському музеї.

Здавна Полтава набула слави «літературного» міста. Адже з нею пов'язані імена О. Кінна, М. Гоголя, І. Котляревського, В. Короленка.

Чимало годин провели практиканти в музеї Івана Котляревського, відвідали дім, де жив і працював автор безсмертної «Енеїди».

Серед експонатів музею уважує студентів привернули декоративні росписи на теми творів І. Котляревського. Виявилося, що іх зробив і подарував музею наш земляк, заслужений майстер народної творчості Ростислав Палецький.

Яскраві враження залишило практикантів і відвідування музею В. Короленка.

З Полтави шлях філологів лежав до столиці України.

І от красень Київ з його пам'ятниками старовини і сучасними новобудовами. Надовго залишиться в пам'яті години, проведені в музеях Т. Г. Шевченка, Лесі Українки, будинку-музей М. Т. Рильського.

Зараз у п'ятикурсників розпочалася педагогічна практика, і школярі почуто багато цікавого про життя і творчість класиків нашої літератури.

Р. БРОДАВКО,
студент 5-го курсу
філологічного факультету.

18 вересня вся громадськість світу відмічала Національний День Чілі.

В нашому університеті на кафедрі напівпровідників навчається в аспірантурі Сара Алігера Моралес, представниця вільною любомого народу, який з вересня минулого року твердо став на шлях національної незалежності від американського імперіалізму, на шлях прогресу, соціалізму.

Сьогодні Саріта, як ласково звати члійку студенти і співробітники, розповідає про свою країну, про багаторічну боротьбу народу за незалежність.

ЛЮБОВ МОЯ, БІЛЬ МОЯ — ЧІЛІ

Є така легенда: бог створив світ за шість днів. І коли він зовсім втомився від цієї нелегкої і незвичайної роботи (адже він взагалі не дуже звичний був до роботи), до нього пришов ангел з невеличким шматочком землі й спітав: «Що ми робитимемо з цим матеріалом, що залишився?»

На що боженька відповів: «Викинього, або використай за власним розсудом».

Ангел розкидав цей маленький шматочок вздовж довгого і вузького узбережжя на північному сході Південної Америки. Так за легендою виникло Чілі.

Країну арауканців відкрив по-тім у 1492 році іспанець Дієго де Альмагро. У 1512 році її завоював іспанський дворянин Педро де Вальдівія. Конкістадори, обжившись у країні, створили іспанську колонію. Так почався 300-річний період колоніалізму, період рабства, гноблення, зліднів.

18 вересня 1810 року в Чілі створена перша Національна урядова хунта. Цей день щороку відмічається як Національний День Чілі.

Велику роль в історії розвитку країни відіграв прогресивний діяч Бернардо О'Хігінс. Він став на чолі Республіки, яку було проголошено у 1818 році. Під час його правління видавається ряд законів, які поліпшили стан народу.

ХХ століття принесло народові, який жадав волі, повної незалежності й свободи, нові завдання; нові турботи у справі єднання нації. У 1912 році Луїс Еміліо Рекабаррен створює першу робочу організацію, яка стає на чолі революційного руху, що почався, а у 1920 році з цієї прогресивної організації народжується Комуністична партія Чілі.

Пізніше, у 1933 році молодий лікар Сальвадор Альєнде створює нову соціалістичну партію. Таким чи-

ном у країні діють вже дві опозиційних правлячим колам партії. Нарешті, 4 вересня 1970 року сам народ обрав шлях розвитку країни, віддавши свої голоси прогресивним діячам, які боролися за те, щоб вивести Чілі з відсталості, за демократію.

Минув рік з того дня. Зроблено чимало у напрямку демократизації життя, розвитку країни на шляху соціалістичних змін: націоналізовано родовища нафти, за-

ліза, селітри, вугілля, міді, прискорено проведення аграрної реформи, націоналізовано крупні банки, важливі промислові підприємства.

Зовнішня політика уряду Сальвадора Альєнде спрямована на змінчення світу, розширення міжнародного співробітництва, що знаходить ширу підтримку країн соціалістичного табору, які сприяють розвитку її економіки, культури.

Трудящі маси Чілі беруть активну участь в справах держави, підтримують прогресивний уряд. Це дає змогу відкрити нову сторінку в історії країни — будівництва соціалізму.

Хай ніколи не згасає революційний факел, який запалено у минулому році. Хай щастить моєму народові на шляху будівництва нового соціалістичного суспільства.

Л. АНЮТА, С. ЛІСІЙ, І. МІСЛІНА, А. МАЦКО, О. СТРУЧАЛІН, Л. САЕНКО, Л. СЕРАЯ, В. ЦЕПЛЯЕВА, Н. ШАПОВАЛОВА — студенти фізичного факультету; В. АКІНІТОВА, В. БОБІК, О. ЗЕЛЕНЯК, С. ГОНЧАРОВ, І. ДУНАЕВСЬКИЙ, Н. АНТОНЮК, С. ПЕНЗАР — студенти механіко-математичного факультету що й досі в комітеті комсомолу університету не з'явилися.

Про що думають ці комсомольці? Чого чекають? Комсомолець! Ти пам'ятаєш Статут ВЛКСМ?

Є. ПОДВІШЕЦЬКА,
завідувача сектором обліку
комітету ЛКСМУ ОДУ.

КОЛОНКА ЦІКАВОЇ ІНФОРМАЦІЇ

ТРИТОН ОЖИВ

Важко сказати, скільки часу пролежав у вічній мерзлоті на побережжі північного Льодовитого океану цей тритон. Його знайшли гірняки дільниці № 1, які ведуть видобуток золота на розкопи «Комсомольський». В теплому приміщенні тритон відтанув і... на немалій подив людей, ожив. Його поселили в квартирі одного з гірняків, який первішнім виявив дивну знахідку. Нова обстановка, очевидно, сподобалася тритону: він почуває себе прекрасно.

**Є. ДЕНИСОВ,
М. МАКСИМЕНКО,
(кор. ТАРС).**

ФІЛІАЛ

ІНСТИТУТУ

ПАТЕНТОЗНАВСТВА

Одним з основних завдань по прискоренню науково-технічного прогресу є підвищення рівня науково-дослідних і проектно-конструкторських робіт. Успішне вирішення цього завдання неможливе без набуття дослідниками і розроблювачами нової техніки спеціальних знань і навичок з методики науково-технічної творчості, по виявленню і оформленню винаходів, експертизі розробле-нь на патентну чистоту, патентно-технічної інформації і т. д.

Всьому цьому можна навчитися в інституті патентознавства, філіал якого починає функціонувати з жовтня ц. р.

До філіалу громадського інституту патентознавства приймаються в основному студенти 3—4-х курсів природничих факультетів університету, а також співробітники, праці яких зв'язані з вирішенням технічних завдань на рівні винаходів.

Тим, хто успішно закінчить 2-річний інститут патентознавства видаватимуться дипломи з присвоєнням кваліфікації «патентознавець», що є наймодернішою спеціальністю, на яку останнім часом мається підвищений попит.

Заяви подавати до Ради ВТВР університету. Довідки можна одержати в науковій частині.

В. ШИЛОВ,
заступник голови Ради
ВТВР.

КИШКОВІ ІНФЕКЦІЇ — ЗАСЛОНИ

Серед інфекцій, широко розповсюджені на земній кулі, гострі кишкові захворювання посідають перше місце.

В групу хвороб, про які йде мова, входять бактеріальні інфекції — черевний тиф, паратиф, холера, дізентерія. За даними всесвітньої організації охорони здоров'я щороку в світі від гострих кишкових інфекцій вмирають майже 5 мільйонів грудних дітей і велика кількість дорослих. В весняно-літньо-осінній період жарка погода, велика кількість овочів і фруктів, купання в забруднених водоймищах та інші фактори сприяють розповсюдження цих захворювань.

Джерелом розповсюдження гострих кишкових захворювань є хворі люди, бациллоносії та їх ви-
«За научные кадры», орган парткома, ректората, комітета ЛКСМУ и профкома Одесского ордена Трудового Красного Знамени государственного университета им. И. И. Мечникова, гор. Одесса. Адреса редакции: Одесса, вул. Петра Великого, 2
БР 11382

ділення. На різni об'єкти зовнішнього середовища збуджувачі кишкових інфекцій можуть бути занесені мухами, брудними руками.

Від рівня гігієнічних звичок населення, його санітарної культури в значній мірі залежить профілактика і припинення кишкових інфекцій.

Хворий повинен пам'ятати, що при малій підозрі на кишкове захворювання (поява поносу, біль в животі, бліварення, підвищення температури, головні болі) слід негайно звертатися до лікаря.

Ні в якому разі не вдаватися до самолікування.

Треба суворо додержуватися правил особистої і громадської гігієни: мити руки перед приготуванням їжі, після будь-якого забруднення, після туалета та перед прийомом їжі.

Сирі овочі й фрукти перед вживанням потрібно ретельно мити проточною водою і обдавати їх кип'ятком.

Молоко й вода вживаються тільки в кип'яченому виді, харчові продукти повинні оберігатися від мух.

З метою попередження випаду мух потрібно своєчасно прибирати кухонні покідьки, держати відразу під сіткою закритими.

В місяцях загального користування потрібно додержуватися чистоти.

Немале значення мають вакцини, які можуть створювати несприятливість на значний час.

**I. ГЛУЩЕНКО,
лікар.**

Ректорат, партком університету, деканат і партбюро філологічного факультету висловлюють глибоке співчуття доценту факультету Є. І. Петряєві та її сім'ї з приводу важкої втрати — смерті матері.

Редактор П. МАРКУШЕВСЬКИЙ.